

Høringssvar vedr. forslag til ændring af Udlændingeloven 10/08516 (om gebyrer på ansøgninger og klager)

(forslaget fremsendt torsdag d. 11. november og svarfrist sat til mandag d. 15. november 2010)

Tak for invitationen til at afgive høringssvar. På grund af den helt usædvanligt korte høringsfrist har vi desværre ikke været i stand til at indsende høringssvaret til tiden.

Bemærkninger:

Som udgangspunkt er vi ikke imod gebyrer, som godt kan være nyttige i visse tilfælde. Det er en kendt sag, at Udlændingetjeneste og Ministeriet har været overbelastet i lang tid med urimeligt lange sagsbehandlingstider til følge, og derfor kunne man forestille sig et mindre antal ansøgninger og en form for brugerbetaling via indførelse af gebyrer. Omvendt kan vi indvende, at den væsentligste grund til at sagsbehandlingen er blevet så besværlig er, at reglerne er gjort meget indviklede og ændres flere gange om året, foreløbig 18 gange under den nuværende regering. Dette burde ikke gå ud over ansøgerne, tværtimod sættes de i en urimelig situation når de slet ikke kan følge med i de løbende ændringer og de komplicerede regelsæt. For mange ansøgere må også indtænkes, at de oveni gebyret er nødt til at betale en advokat for at hjælpe med ansøgning eller klage.

Når det er sagt, har vi dog to væsentlige klagepunkter:

For det første må der skelnes mellem hvilke ansøgninger og klager, der er tale om – og dette kan ikke gøres ud fra omkostninger ved sagsbehandling. Der kan med en vis rimelighed afkræves et højt beløb for en ansøgning med henblik på et ophold der drejer sig om personlig vinding for ansøger i form af job eller uddannelse – fx greencard og studieophold. Dette er frivillige ansøgninger, hvor det står ansøger frit for at søge i andre lande, og hvor det som regel handler om kortere ophold.

Overfor disse ansøgninger står en helt anden type ansøgninger, som handler om afgørende, menneskeretslige forhold såsom at få mulighed for at leve sammen med sin ægtefælle eller

sine børn. Desuden ansøgninger om forlængelse og om permanent ophold, hvor ansøger allerede har etableret et liv i Danmark, og hvor det drejer sig om at få lov at blive der, hvor man føler man hører til. For ansøgninger om familiesammenføring forekommer det ikke rimeligt, at der skal lægges gebyrer på op til 6.000,- kr. pr. familiemedlem + evt. 1.000,- kr for visum + evt. 3.000,- kr for at gå op til indvandringsprøven. Den herboende skal oven i dette forsørge sin tilkommende familie og afholde eventuelle sundhedsudgifter i den ofte meget lange sagsbehandlingstid. Selv et beskedent gebyr vil forhindre udsigtsløse og useriøse ansøgninger, og vil samtidig sikre, at alle har reel adgang til at søge.

For gebyr på klager må gælde, at selv et beløb på fx 200,- kr ville virke afskrækkende på personer, der indsender et stort antal klager og ikke har en reel forventning om at de vil blive imødekommet. Personer, som derimod mener sig alvorligt fejlbehandlet må have adgang til at klage over dette, uden at økonomien skal være en hindring. 750,- kr vil være en hindring for mange.

Så vidt vi har forstået på de svært tilgængelige formuleringer og den uklare opstilling, er flygtninge, som har fået ophold efter §7 stk 1 og 2 undtaget fra at skulle betale diverse gebyrer. Det finder vi er en meget væsentlig undtagelse, eftersom disse mennesker er omfattet af international beskyttelse og ikke frit har valgt at bosætte sig i Danmark. Desuden er flygtninge statistisk set en svag gruppe, som af naturlige grunde har en lavere beskæftigelse og større sygelighed end andre indvandrere. De vil derfor blive ekstra hårdt ramt af ethvert gebyr, og må også fremover fritages for disse.

Med venlig hilsen

Komiteen Flygtninge Under Jorden

www.flygtningeunderjorden.dk

tlf. 50558011